

עמ"ת 61553/12/13 - סאלם אלפראונה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 ינואר 2014

עמ"ת 61553-12-13 אלפראונה(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון
העורר:
נגד
המשיבה:
סאלם אלפראונה (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד אלי בניה ועו"ד אייל רמתי

ב"כ המשיבה עו"ד דקלה סרן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העורר, יליד 25.9.1995, עומד לדין בבית משפט השלום בבאר-שבע ועמו נאשם נוסף (חסן) המבוגר ממנו בשנתיים.

בכתב האישום מיוחסות לשניהם עבירות של השחתת מתקן חשמל, גניבת מתקן תשתית, קשירת קשר לעשות פשע וגניבה.

בתמצית, נטען בכתב האישום כי בליל 27.9.13, העורר, חסן ושניים נוספים קשרו קשר לגנוב כבלי נחושת ממפעל "רותם" בנגב, הם חברו יחדיו, הגיעו למקום על מנת לנסות ולגנוב כבלי הנחושת, אולם בסופו של דבר לא ביצעו את הגניבה.

חלף זאת פנו הארבעה במכונית לכביש 25, הדרך הראשית בואכה דימונה, שניים מהם חיברו שרשרת ברזל בעמוד מתח גבוה, העורר וחסן שימשו תצפיתנים, הארבעה חיברו את שרשרת המתכת לטנדר שבאו בו ועקרו בכח את השנאי של עמוד המתח הגבוה ממקומו והפילוהו ארצה והעמיסו יחדיו את כבלי הנחושת שבשנאי על הטנדר. כתוצאה ממעשים אלו, נגרם נזק כספי כבד והחמור מכך, פסקה תאורת הביטחון והבטיחות שלאורך כביש דימונה באר-שבע וכן פסקו לפעול הרמזורים.

המדינה ביקשה לעצור את העורר ואת חסן עד לתום ההליכים. שניהם הסכימו לקיום ראיות לכאורה ואין גם חולק כי

עמוד 1

העורר דן מסר הודאה מפורטת ומלאה מיד עם מעצרו ביחס לחלקו ובחלקם של כל שאר המעורבים.

בית משפט השלום קבע את קיומה של עילת מעצר ובשלב הראשון, משלא הוצעה חלופה ע"י העורר, הוא נעצר עד לתום ההליכים. לאחר מכן הסכים אביו של העורר, שמלכתחילה מסיבות חינוכיות סירב לשמש לו כחלופת מעצר, לחשוב על כך פעם נוספת לאחר שבנו היה כבר למעלה מחודשיים במעצר והסכים לשמש לו חלופת מעצר.

בית משפט השלום ביקש תסקיר מעצר, ושרות המבחן בא בהמלצה חיובית לשחרור העורר לחלופת מעצר בבית אביו, בפיקוח האב ובפיקוח חלקי של אחד האחים.

בית משפט השלום פקפק באיכות חלופת מעצר זו, ששרות המבחן המליץ עליה, דחה את החלופה המוצעת, דחה את הבקשה לעיון החוזר אך הוסיף וקבע כי ניתן יהיה לבחון בהמשך הדרך חלופה אחרת, אם תוצע.

בפני עררו של העורר על החלטה זו.

עו"ד בניה, ב"כ העורר, מפנה לכך ששותפו של העורר לכתב האישום, חסן, שוחרר ע"י בית משפט השלום, בהחלטת כב' השופט ד. בן טולילה מיום 17.11.13, למעצר בית בבית אביו בפזורת כסייפה.

לטענת ב"כ העורר אין יסוד לאבחנה בין העורר לבין שותפו חסן. אדרבא, העורר דן היה בן 18 ויומיים בעת שביצע את העבירה המיוחסת לו, ממש על מפתן הקטינות, ושיקול זה אמור לפעול לזכותו ולא לחובתו. ב"כ העורר מציינ גם את העובדה שהעורר מצוי מזה 3 חודשים במעצר, את הרתמות אביו לנסות בשלב זה ולסייע ביד בנו בניסיון להחזירו לדרך הישר תוך נחישות לעשות זאת וכן את העובדה שהעורר שיתף פעולה מלאה עם חוקריו, מיד עם מעצרו, והוא זה שלמעשה הסגיר את רשת הקושרים כולה.

עוד טוען הסנגור כי אחד משני הקושרים והמבצעים הנוספים שוחרר גם הוא למעצר בית ואילו שותפו השני (שניהם בכתב אישום נפרד), לא שוחרר מחמת כך שביצע את המיוחס לו שעה שאמור היה להיות במעצר בית בתיק אחר.

ב"כ המדינה טוענת לעומתו כי בית משפט השלום לא שלל האפשרות לשחרור העורר לחלופת מעצר אלא שלא התרשם חיובית מספיק מהחלופה שהוצעה, זאת הואיל והמדובר בערב יחיד למעשה (האב) שלו 4 נשים ו- 20 ילדים.

לאחר שבחנתי הדברים, הגעתי למסקנה כי דין הערר להתקבל וזאת נוכח הנראות המתחייבת אל מול החלטות השחרור של הנאשם חסן ושל שותף העבירה שבתיק האחר.

אין ספק כי העבירות המיוחסות לעורר והמוכחות לכאורה חורגות בהרבה ממתחם "עבירות רכוש" גרידא, זאת הואיל והמדובר בעבירות המסכנות תשתיות חירום ואשר הסכנה שיכולה לנבוע ממעשים שכאלה, הינה מוחשית ומשמעותית ביותר לביטחון האזור ותושביו.

דא עקא, משהחליט בימ"ש השלום (במותביו השונים) לשחרר שניים מתוך ארבעת המעורבים, אינני מוצא הצדקה לכך שדווקא העורר שיצא מקטינותו יומיים בלבד בטרם ביצוע המעשה, שדווקא הוא יהיה זה שיישאר במעצר עד תום ההליכים.

קראתי בקפידה את ההסתייגות המסוימת שביטא בימ"ש השלום בהחלטתו מאביו של העורר, כערב העיקרי המוצע.

אביו של העורר הופיע היום באולם בית המשפט ועל מנת שתנוח דעתי, פניתי אליו במספר שאלות והדברים, לפחות בחלקם, קיבלו את ביטויים בפרוטוקול לעיל. כמו שרות המבחן, גם אני התרשמתי כי המדובר בדמות אסרטיבית ובעלת מרות על בנו העורר וכי יעשה ככל שנדרש כדי למלא אחר ערבנותו והתחייבותו לפקח על מילוי תנאי מעצר הבית של בנו העורר.

אביו של העורר תיאר במהלך הדיון היום את מתחם המגורים שלו ושל נשותיו, מדובר במתחם ששטחו כדונם, במרכז ה"שיג" וצמודים לו בתי המשפחה.

בכל נסיבות העניין, לאור החלטת השחרור של הנאשם הנוסף חסן, ולאחר שגם אני התרשמתי מהערב המוצע, אביו של העורר, הן מדבריו בפניי והן מההתייחסות אליו בתסקיר המעצר, אני מחליט לקבל את הערר, לבטל את החלטת בית משפט השלום נשוא ערר זה ולהורות כי העורר ישוחרר בהתמלאות כל תנאי הערובה כדלהלן:

1. העורר יהא במעצר בית מלא במתחם המגורים של אביו בשבט אבו רביע הסמוך לשדה התעופה נבטים.
 2. בכל מהלך שהייתו במעצר הבית, יהיה העורר בצמידות מלאה לאביו, סולימאן אלפראונה ת"ז 021885967, וזאת בתוך תחום מגורי משפחת אביו כאמור לעיל.
 3. נאסר על העורר לצאת את מקום מעצר הבית אלא אך ורק לצורך התייצבות למשפטו או לשרות המבחן במקום ובמועד שעליו יודיע לו שרות המבחן.
 4. אני מטיל בזאת על העורר "פיקוח מעצר" של 6 חודשים במסגרתו ישולב העורר בתכניות שייקבעו לו ע"י שרות המבחן ויציית לכל הוראה שתימסר לו ע"י שרות המבחן.
 5. אני אוסר על העורר לקיים קשר כלשהו, ישיר או עקיף, טלפוני או אחר, עם מי מהנאשמים או עדי התביעה בכתב האישום המתנהל נגדו או בכתב האישום האחר נשוא פרשה זו.
 6. בכל מקרה שבו יפר העורר, חלילה, תנאי מתנאי מעצר הבית, או יעז חלילה לצאת את מתחם המגורים של אביו, על אביו הערב לדווח על כך מיידית לתחנת משטרת עיירות, זאת בנוסף לחובת אביו לנסות ולמנוע בכל דרך אפשרית הפרה כלשהי של תנאי השחרור האמורים.
 7. להבטחת ביצוע תנאי השחרור האמורים, תופקד ערובה במזומן בסכום של ₪ 10,000 ובנוסף יחתום אביו של העורר, מר סולימאן אלפראונה, על ערבות עצמית בסכום של ₪ 30,000.
- מובהר בזאת לערב מה משמעות הערבות והערובה הנ"ל.
8. העורר ישוחרר ממעצרו רק לאחר שתופקד הערובה במזומן ותימסר הערבות העצמית הנוספת הנ"ל.
 9. העורר, או אביו, רשאים יהיו לפנות בבקשה לבימ"ש השלום להוספת ערב מפקח נוסף ובימ"ש השלום ידון בבקשה שכזו לכשתוגש. מובהר בזאת כי כל עוד לא תינתן החלטה נוספת ע"י בימ"ש השלום, הערב המפקח היחיד יהיה אביו של העורר כפי שהסכים וקיבל על עצמו בדבריו בשרות המבחן ובדבריו בפניי בישיבה זו.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא

הוקלד על ידי ציונה נסירי